

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - JUNI/JULI/AUGUSTUS 2012

BELGIË - BELGIQUE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Bij elke trekking een Jackpot van minstens

1.000.000€*

... en de grootste kans
om miljonair te worden!

* Te verdelen onder de winnaars met de 6 juiste nummers.

www.lotto.be

Lotto

Goed gespeeld

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijns per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis
Tim Houbrechts

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cederic Janssens
Marcel Coppens

Coverfoto

Damian Kedziora (Bocholt)
legt aan tijdens de halve
finale van de Beker tegen
Tongeren
(foto: Cederic Janssens)

Netjes verdeeld

Aan het einde van de competitie kunnen we vaststellen dat de prijzen zowel bij de heren als de dames netjes verdeeld werden. De ploegen die de competitie domineerden kunnen er elk een trofee bijzetten in de prijzenkast. Voor Rhino was de bekeroverwinning bij de dames een primeur in de clubgeschiedenis. Bij de jeugd was er een opvallende “clean sweep” voor Sporting Nelo bij de jongens op Vlaams niveau. De miniemen en de kadetten bevestigden een week later met de Belgische titel, en Sporting werd, ook tijdens de halve finale van de Beker, gesteund door een opvallend actief supporterslegioen. De publieke opkomst bij de sleutelwedstrijden was overigens bemoedigend. De handbalclubs zullen echter doorgedreven inspanningen moeten doen om de publieke opkomst doorheen het volledige seizoen op peil te houden. De promotie van ESTU Tournai naar de hoogste afdeling is op dat vlak in ieder geval een bijkomende troef voor eerste nationale. De Henegouwers hadden uiteindelijk een lastige klant aan HKW, maar de 1300 toeschouwers bij de match van de waarheid laten het beste vermoeden voor volgend seizoen.

Met een pak ervaring op zak na een jaar Sporttak in de Kijker is de VHV begonnen aan het beleidsplan voor de volgende Olympiade (2013-2016). De Raad van Bestuur van de VHV formuleerde drie voorname aandachtspunten voor de breedtesport, die meegenomen worden bij alle besprekingen. Het verhogen van het ledenaantal, administratieve vereenvoudiging en een intensere samenwerking met de scholen zijn de doelstellingen voor de komende jaren.

In Keulen bewees de EHF nog eens hoe ver zij al staan met de uitbouw van de VELUX Champions League, het vlaggenschip van het internationale clubhandbal. Het sterrenlegioen van THW Kiel kon de trofee in de lucht steken. De nederlaag van Atletico Madrid was een afspiegeling van het verval waarin de financiële crisis het Spaanse handbal dreigt te duwen. Een aantal clubs op de rand van de afgrond, en financiële proberen voor het WK 2013 in Spanje. De profspelers zoeken in dichte drommen andere oorden op, en de spelersmakelaars draaien overuren om iedereen onder dak te krijgen. Nicky Houba, die in Frankrijk de titel won met Arvor (proficiat!), verhuist terug naar Nimes, en krijgt in Frankrijk het gezelschap van Thomas Cauwenbergs die naar Angers verhuist en net als Max Fortemps en Bram Dewit in de Pro D2 te zien zal zijn. Het topevenement deze zomer op handbalvlak zal zich in Londen afspelen. De VRT zal normaal de halve finales en de finales uitzenden, spektakel gegarandeerd!

Jonge handballers mogen naar Dormhagen

De beslissing dat de Topsportschool handbal tegen juni 2014 dient uit te doven was een flinke klap voor een aantal jonge handballers met ambitie. Een aantal onder hen besloot niet te wachten op de initiatieven ter compensatie van het wegvallen van de Topsportschool, en trokken zelf op zoek naar alternatieven. Voor dit schooljaar begon vertrokken Andrea Mertens, Dagmar Nelissen en Aaricia Smits al naar Duitsland, in het spoor van Xenia Smits. Volgend seizoen gaan Gertjan Bongaerts (15) en Manu Bloemen (13) hun prille carrière voortzetten bij het gerenommeerde Bayer Dormhagen.

Manu Bloemen (links) en Gertjan Bongaerts (rechts) met trainer Guido Follon

De Belgische jeugdinales in Herstal boden een uitgelezen gelegenheid om het daar even over te hebben met Gertjan Bongaerts. Het werd een afscheid in euforie, want de miniemen van Sporting Nelo konden La Préalles verlaten met een Belgische titel op zak. Sporting haalde het overtuigend van HC Visé BM, de Waalse kampioen.

Gert-Jan Bongaerts: 'Toen duidelijk werd dat wij onze opleiding aan de topsportschool niet zouden kunnen afmaken zijn we samen met onze ouders op zoek gegaan naar alternatieven. Op een toernooi in Nordhorn waren we in contact gekomen met de Duitse club Bayer Dormhagen. We hebben toen gevraagd of we er mochten komen testen. Na de eerste test had ik niet zo'n goed gevoel. Ik heb toen gevraagd of ik een tweede keer mocht komen.

Manu zat niet met diezelfde twijfels, maar is toch ook een tweede keer meegekomen. De tweede keer had ik er een beter gevoel bij. We mochten komen en dan hebben we de knoop doorgemaakt. Ik droom er al enkele jaren van om in het buitenland te gaan handballen, dus is dit de ideale gelegenheid om die droom waar te maken.'

En hoe ziet het eruit in de praktijk?

Gert-Jan Bongaerts: 'We vertrekken begin augustus, en we gaan elke dag trainen en in augustus elk weekend een stevig toernooi spelen. Tijdens het schooljaar worden we elke dag opgepikt met het busje van de club om te gaan trainen. Onze school heeft een speciale afdeling voor topsporters, maar de trainingen gaan uit van de club. We zullen wekelijks ook één keer trainen binnen het pakket van

de schooluren, maar in het kader van de club. Nu zijn we volop Duits aan het leren, deels op school, deels in zelfstudie. Ik heb net Projekt Gold, het boek van Heiner Brandt uitgelezen. Lezen over handbal maakt het Duits makkelijker. Maar ik denk wel dat ik mijn derde jaar min of meer opnieuw zal doen, al is het Duitse schoolsysteem heel anders georganiseerd dan het onze.'

En sportief?

Gert-Jan Bongaerts: 'Sportief maak ik me weinig zorgen. De trainer die tot dit seizoen de jeugdcategory trainde waartoe ik zal behoren wordt volgend jaar de trainer van de eerste ploeg. Dat lijkt me een duidelijke aanwijzing dat Dormhagen uitstekende jeugdtrainers heeft. De jeugdwerking van Dormhagen

is alom gekend en staat hoog aangeschreven. De B-Jeugd plaatste zich voor de Final4 van de leeftijdscategorie. Ook Pascal Mahé behoort tot het kader jeugdtrainers, bij de junioren. Dus wie mijn trainer ook zal zijn volgend seizoen, ik denk dat ik op beide oren mag slapen, het zal een topper zijn.'

Trainer Guido Follon ziet zijn kampioenenploeg uit elkaar vallen, maar is niettemin opgetogen.

Guido Follon: 'Ik kan alleen maar blij zijn dat er Vlaamse handballers zijn die hun vleugels uitslaan en het in het buitenland gaan proberen. Gertjan is momenteel de iets completere speler, met een goed overzicht. Hij staat ook fysiek al iets verder, maar is dan ook al wat ouder. Manu heeft een pak talent, een uitstekende één-tegen-één, maar zal nog moeten werken aan zijn concentratie en zijn verdedigende taken. Maar het zijn in ieder geval twee gedreven jongens, en daarom maak ik me weinig zorgen. En mocht het tegenvallen in Dormhagen zullen wij hen in ieder geval met open armen ontvangen.'

David Van Dorpe

Handbalreferendum@gmail.com

Naar jaarlijkse gewoonte organiseren de Sportvrienden Sus Weyn het referendum voor de uitverkiezing van de handballer, de handbalster en het scheidsrechtersduo van het afgelopen seizoen. De VHV steunt, net als de voorbije jaren, de Sportvrienden bij de organisatie. Dit seizoen hebben Michel De Clercq en Jean Vandekerckhove de fakkels overgenomen van Roger Vinck. We gaan op zoek naar de opvolgers van Jeffrey Jacobs en Svane Goossens en het belooft een open competitie te worden, zoals blijkt uit de opinies van de mensen aan wie we gevraagd hebben hun voorkeur met de lezers van Handbal X-tra te delen. Zij komen verder in het nummer aan bod. Karl Riga en Sigurd Thomassen fluiten niet meer samen, zodat ze na vele jaren de fakkels zullen doorgeven aan een nieuw koppel.

Hoe kan U stemmen? Stuur een mail met Uw top 3 bij de heren, de dames en de scheidsrechters naar handbalreferendum@gmail.com en doe dit voor 1 augustus 2012. Het resultaat wordt samengevoegd met dat van de vakjury, en de winnaars worden bekend gemaakt op de persvoorstelling van de eredivisieploegen, eind augustus.

Velux Final 4 Champions League

THW Kiel realiseert historische triple

“Is dit het beste THW Kiel ooit?”, dat is de vraag die velen zich stellen na het exploit van de Duitsers anno 2012. Eerst Duitse Meister na een spectaculaire zegereeks in de Bundesliga. Daarna Pokalsieger met al evenveel bravoure. Tenslotte de kers op de taart: na 2007 en 2010 winnaar van de Champions League (CL) na 26-21 winst in de finale tegen Atletico Madrid. Men zou voor minder uit de bol gaan in de laaiende Lanxess Arena.

6

GEDURENDE twee dagen was Keulen weer het Mekka van de handbalsport. Na 160 wedstrijden en 9600 speelminuten bleven de vier beste topteams uit de CL over voor de *Velux Final 4*. Inzets 950 000 euro, waarvan 350 000 alleen al voor de CL-winnaar. Met het hele toernooi is een monsterbudget van 3,03 miljoen euro gemoeid. Bedragen om van te duizelen, maar dat zijn de vier finalisten ook: THW Kiel en Atletico Madrid (voorheen: Ciudad Real) de gedoodverfde favorieten, AG Kopenhagen en Füchse Berlin de *outsiders*.

Nochtans waren de verschillen nauwelijks merkbaar. Zo werd de Duitse *clash* tussen Kiel en Berlijn pas in de slotminuten beslist. Aanvankelijk domineerde THW wel, en halfweg leidden de Zebra's zelfs nog vrij riant, maar toen de Füchse na ruim 50 minuten gelijkmaakten werd het zowaar nog een *thriller*. Finaal gaven de 11 doelpunten van Filip Jicha en

de 9 reddingen van doelman Omeyer de doorslag voor een nipte Kielse zege.

En ook Madrid won, maar dan wel na een uitputtingsslag tegen CL-revelatie Kopenhagen. De Denen hadden niet toevallig uittrekkend CL-winnaar Barcelona uitgeschakeld in de kwartfinale. In Keulen namen ze een furieuze start tegen een verbijsterd Atletico, dat constant op een fluitconcert werd getraakteerd door de 20 000 toeschouwers. In een bikkelhard duel speelden de Spanjaarden na de rust hun topscorer 'Killer' Lazarov (11) uit om de leiding over te nemen. En in een alweer adembenevende slotfase werden de Denen nog tweemaal afgeblazen op weg naar een mogelijke zege.

Stars & stripes

Stars liepen er genoeg rond in de *Lanxess Arena*. AG Kopenhagen had Mikkel Hansen mee-

gebracht, wereldhandballer van het jaar en zowat begeerd door alle Europese toppers. Verder doelman Kasper Hvidt en de IJslanders Sigurdsson, Atlasson, Gudjonsson en viervoudig CL-winnaar Olafur Stefansson. Meester-verdediger Joachim 'Tractor' Boldsen was net op tijd hersteld van een zware blessure uit de eerste kwartfinale.

Atletico Madrid (*dat het voorbije seizoen te kampen had met zware financiële problemen en de toring naar de nering moest zetten, red.*) heeft nog

Wereldspeler van het jaar: Mikkel Hansen

steeds voldoende vedetten in huis voor een favorietenrol. Het keepersduo Sterbik/Hombrados, de beste verdediger ter wereld Didier Dinart, de sterkste rechtervleugel Luc Abalo en uiteraard Kiril 'Killer' Lazarov, bij de Belgen genoegzaam bekend.

Füchse Berlin -*Das Wunder geht weiter...* droegen de supporters op hun knalgele T-shirt, refererend naar het onwaarschijnlijke parcours van de Berliners- snoepte de Spanjaard Iker Romero af van *Barça*, en had daarmee een vette vis beet. Doelman Silvio Heinevetter maakte zich in de kwartfinale tegen Ademar Leon onsterfelijker. En o ja, bij de Füchse speelt ook een Nederlander, Marc Bult. Geen star, wel een betrouwbare strafworpnamer...

THW Kiel tenslotte barst van de vedetten. Maar sommigen hebben een streepje voor, zoals doelman Thierry Omeyer die heel alleen een wedstrijd kan beslissen. En wat gedacht van het blok Marcus Ahlm-Filip Jicha-Momir Ilic? In aanval kan succescoach Alfred Gislason constant roteren tussen Kim Andersson (*naar verluidt volgend seizoen bij Kopenhagen, red.*), Daniel Narcisse, Aron Palmarsson, Christian Sprenger, Dominik Klein, Henrik Lundström

of Christian Zeitz. Van weelde gesproken ...

Slechte verliezers

Terug naar die hamvraag: is dit THW Kiel het beste ooit?

'Ongetwijfeld,' bevestigt T1 Alfred Gislason, 'veel heeft te maken met de onorthodoxe voorbereiding die ons succesrijke seizoen voorafging. We zijn een week op stage geweest op La Réunion, niet alleen een paradisijselijk eiland maar ook een plek om in alle rust aan teambuilding te doen. Deze ploeg is tot veel in staat...'

Je moet al een oen zijn om dat niet te geloven. In de finale tegen Atletico Madrid lieten de Duitsers in het eerste kwart de Spaanse Furie rustig overwaaien. De Spanjaarden maakten het THW bijzonder lastig met hun hoge, agresieve defensie, maar verder dan 4-6 raakten ze niet voor. Maar dan pakte Omeyer uit met enkele onwaarschijnlijke parades (*18 saves in totaal, red.*) en leidde Kim Andersson (7) de thuisploeg naar 13-9. Op slag van rust kon Lazarov (6) nog tot 13-10 milderen.

Maar dan die tweede helft ...

Een *outstanding* Omeyer -de ene parade na de andere- zette de Keulse arena meteen in lichterlaaie. En Jicha bracht Kiel daarna 21-15 voor, een zeg maar reusachtige voorsprong op dit topniveau. Die gaven de Duitsers nooit meer uit handen.

Intussen had de Madrileense coach Talant Dushebajev zich andermaal onsterfelijker belachelijk gemaakt door voortdurend langs de kant te gesticuleren, te protesteren, te riposteren, en zeker niet te modereren. De Servische refs. waren de kop van Jut, ten onrechte, want de heren Nikolic/Stojkovic bleven bewonderenswaardig koelbloedig in de Keulse heksenketel.

De Spanjaarden, met T1 Dushebajev op kop, toonden zich dan ook een bijzonder slechte verliezer. Tijdens de *cérémonie protocolaire* verdwenen ze -ondanks protest van de EHF- als dieven in de nacht naar de catacomben van de *Lanxess Arena*, zonder de huldiging van de kersverse CL-winnaar te savoureren. Op de persconferentie lieten ze tergend lang op zich wachten. En na beleefde, maar geenszins hartelijke gelukwensen aan het adres van zijn Kielse collega, trok Talant Dushebajev ongegeneerd van leer tegen alles en iedereen.

'Ik moet mijn team om te beginnen van harte feliciteren,' aldus de Madrileense coach, 'De

Kim Andersson

8

spelers hebben zich volledig gegeven en zijn erg sereen gebleven onder de voortdurende provocatie van het publiek. Ze hebben zich een waardige finalist getoond. Verder heb ik niets meer te zeggen want ik ben geen hypocriet...’ En na enig aandringen...

‘We hebben vandaag tegen alles en iedereen gespeeld, tegen Kiel, tegen het publiek, tegen de scheids en tegen de EHF. Iedereen was tegen ons. In die omstandigheden kun je niet winnen. Dit is een enorme teleurstelling. Maar wees gerust: we komen terug om de CL een vierde keer te winnen...’

Wereldkeepers

Thierry Omeyer was lang niet de enige wonderdoelman op deze tweedaagse hoogmis van het handbal. De wedstrijd om het brons tussen Füchse Berlin en AG Kopenhagen werd compleet gedomineerd door beide keepers, de wat excentrieke Silvio Heinevetter (19 reddingen) en de koele Viking Kasper Hvidt (22 reddingen). Doelman Hvidt temde de vossen, de Deense collectieve schotkracht deed de rest. ‘Geheel zonder kansen zijn we niet naar Keulen gekomen,’ zegde de Berlijnse teammanager Bob Hanning terloops, ‘Maar laat ons eerlijk zijn: het mag al een mirakel worden genoemd dat we de laatste zestien bereikten. Daarna ging het wonder verder met uitscha-

keling van HSV Hamburg, en die dramatische kwartfinale tegen Leon was hét orgelpunt. De kwalificatie voor de Final 4 is gewoon een historische bladzijde in onze clubgeschiedenis...’ En toch bleek coach Dagur Sigurdsson achteraf nog ontgoocheld. ‘Ik moet eerst herstellen van enkele scheidsrechterlijke beslissingen die pertinent in ons nadeel waren. Het zijn zo’n details die over winst er verlies beslissen. Voor ons waren ze fataal vandaag. We zijn als outsider naar hier gekomen en achteraf bekeken zat er meer in...,’ aldus de Berlijnse trainer.

De afscheidnemende Noorse EHF-voorzitter Tor Lian bleek na het collectieve delirium van spelers en publiek in de *Lanxess Arena* zeer tevreden. ‘De derde editie van de *Velux Final 4* in Keulen was een succes. Dit zal alweer moeilijk te overtreffen zijn. Volgend jaar spelen hier opnieuw de vier beste teams van Europa. Keulen staat garant voor een succesformule, waarom zouden we dan van locatie veranderen...?’ Intussen zijn voor de editie 2013 al ruim 4000 tickets verkocht.

Cois Van Aelst

Uitslagen Velux Final 4 CL 2012

Füchse Berlin – THW Kiel 24-25

Atletico Madrid – AG Kopenhagen 25-23

Plaats 3: Füchse Berlin – AG Kopenhagen 21-26

Finale: THW Kiel – Atletico Madrid 26-21

Judith Fransen (Visé) en Kristien Leonaers (Rhino): twee favorieten

Bij de dames zal Svane Goossens zichzelf niet opvolgen. Ze beviel in de loop van het seizoen van haar eerste kindje, maar plant normaal volgend seizoen een come-back. Kris Moens (Rhino): 'Mijn voorkeur gaat uit naar complete en polyvalente speelsters: degelijk shot, goede één tegen één en inzicht. Ik ga dus voor **Judith Fransen** (Visé), **Kristien Leonaers** (Rhino) en **Marlies Verschuuren** (DHC Waasmunster).' JC Hougardy begon het seizoen bij Rhino, maar eindigde bij DHW. Hij volgde het dameshandbal dus op de voet. 'Ik kies voor **Chloe Vanderhouten**, de keepster van Rhino. Ze speelde een sterk en evenwichtig seizoen. **Aurelie Bemelmans** (Initia) krijgt mijn tweede stem.' Een scheidsrechter, die anoniem blijft, kiest zonder aarzelen voor **Jolien Moermans**, net als de Topsportcoördinator van de VHV. Ook een andere Elite scheidsrechter kiest voor Jolien Moermans, gevolgd door **Evelien Claessens** (Rhino). Andrzej Sokolowski, trainer van DHT: 'voor wat betreft de wedstrijden tegen DHT staken **Sarina Leenen** (HB Sint Truiden) en Marlies Verschuuren (DHC Waasmunster) erbovenuit. Ze speelden telkens op een hoog niveau en waren de draaischijf van hun ploeg'. Linde Panis, de afscheidnemende trainster van kampioen Fémina Visé, schuift Judith Fransen naar voor. 'Judith heeft zich ontwikkeld tot de bepalende speelster van de ploeg, ze is zeer belangrijk in aanval en in verdediging, en haar mentaliteit is uitstekend. Een pluim verder voor Kristien Leonaers, Chloe Vandenhouten (beide Rhino), Aurelie Bemelmans (Initia) en **Sandra Rugynite** (DHW).

Nicky Houba Frans kampioene met Brest

“Eindelijk en ondanks alle financiële perikelen”

Dat de Limburgse Nicky Houba het boegbeeld is van het Belgisch handbal in het buitenland, was al langer geweten. Won ze enkele jaren geleden immers niet de Challenge Cup – toch een Europese beker – met haar toenmalige club Nîmes? Enkele weken geleden voegde ze in haar achtste jaar Frankrijk ook een Franse landstitel toe aan haar palmares. En dat gebeurde met Arvor Brest, de Bretoense club die in de finale van de play-offs twee keer te sterk bleek voor de laatste concurrent Issy Paris.

10

“Eindelijk een Franse titel. Dat geeft een gevoel van tevredenheid en opluchting. Eindelijk kampioen na een verblijf in Frankrijk bij Le Havre, Nîmes en Brest.”

Al heeft deze titel ook enkele donkere randjes, bekend Nicky.

“Het werd op alle gebied een zwaar seizoen, omdat sinds juli vorig jaar een financiële onstabiliteit de club teisterde. Allerlei geruchten over een mogelijk faillissement, lonen die niet of niet tijdig betaald werden. Ik kan alleen zeggen dat wij de zaken als speelsters professioneel hebben afgehandeld, speelden voor hetgeen we waard waren ondanks alles en de landstitel was daarvan de bekroning.

Ook voor mezelf was het niet zo'n plezierig seizoen. In het begin van de competitie stond ik nog in de helft van de wedstrijden in het doel, maar ik wist ook vooraf dat ik grote concurrentie kreeg met de doelvrouw van de Franse nationale ploeg als kandidaat-basiskeeper. In het tweede competitiegedeelte en in de play-offs kwam ik daardoor veel minder aan bod. Dat feit, plus de financiële onzekerheid deden me beslissen niet langer bij Brest te blijven. De ploeg kreeg alvast verbod om deel te nemen aan de Champions League – één van mijn grote dromen – en deze weken wordt beslist of Brest zal verplicht worden in tweede afdeling te spelen of niet. Jammer dan voor

wie bijtekende of bleef, maar ik verkoos alvast het zekere boven het onzekere en ik keer terug naar Nîmes.

Ik weet dat het daar een warme club is met verstand van zaken. In tegenstelling tot Brest ook een goed gestructureerde club en ik zal er opnieuw veel mogelijkheden krijgen om opnieuw het doel te verdedigen. Als speelster kan ik me bijgevolg geen betere club indenken. Ik heb daar ook nog mijn reputatie mee, ik ga er terug naar vrienden, alleen is het nog niet geweten wie er de nieuwe trainer wordt. Maar ik ben hoe dan ook blij dat ik er opnieuw aan de slag kan,” klinkt het vastberaden bij de 27-jarige Limburgse.

Kan ze dan misschien ook met Nîmes een greep doen naar de titel, naar een prijs, naar Europees handbal?

“Ik tekende een contract van twee jaar bij Nîmes, maar ik denk dat het grijpen van een prijs haast niet mogelijk is in het eerste seizoen. Ze spreken zich daar bij de club trouwens nooit over uit, sinds ze dat ooit één keer onbezonnen verklaarden. Maar ik denk wel dat deze ploeg in mijn tweede seizoen toch zeker de play-offs moet kunnen halen. Dat we in Nîmes ooit kampioenen zullen spelen, zal je ze daar dus voortaan ook nooit meer horen zeggen.”

Je ging o.a. ook naar Brest omdat je vanuit Bretagne iets dichterbij huis zat, dan vanuit

Nîmes...

“Dat bleek ook niet helemaal te kloppen. Ik kon van Nîmes tot in Tongeren haast constant over autowegen bollen, wat vanuit Bretagne niet helemaal het geval was. Ook met de andere transportmogelijkheden (trein, vliegtuig...) bleek Nîmes idealer qua ligging.”

Er is nog een bijkomende reden waardoor Nicky Houba met tevredenheid naar haar vroegere club weerkeert. “Ik heb daar inderdaad mijn studies afgewerkt en nu hebben ze me gevraagd om deeltijds – en in de mate van de mogelijkheden qua trainingen – in een kine-praktijk te stappen met verschillende collega’s.”

Je zei ook dat je ooit nog wel naar België terugkomt als afsluiter van jouw carrière, maar daar ben je dus nog niet aan toe...

“We zullen wel zien wat het wordt na die twee seizoenen. We trainen twee keer per dag erg intensief. Dat is al zwaar. En zolang er geen blessures opduiken, gaat dat allemaal nog. Voor mijn vertrek naar Frankrijk kwam ik uit de Topsportschool en speelde ik in eigen land bij Tongeren, bij Hasselt en bij Visé. Maar ik denk nog niet dadelijk aan afscheid nemen. En als je me nu wil verontschuldigen, want om in conditie te blijven, ben ik deze zomer begonnen om deel te nemen aan de zgn. verkenningstriatlons. Niet eens een 1/8ste triatlon, maar wel een combinatie van zwemmen, fietsen en lopen. Voorlopig krijg ik mijn nieuwe ploeggenoten nog niet zo ver dat ze daarvoor mee trainen, maar ikzelf voel er me alleszins goed bij.”

Marcel Coppens

Trainer B cursus Oost- en West-Vlaanderen

**Vlaamse
Trainersschool**
Samenwerkingsovereenkomst tussen de Universiteit en Regulerende LO - Sportfederaties

Op 15 september 2012 start een cursus trainer B handbal specifiek gedeelte. Deze wordt georganiseerd in de regio Oost en West-Vlaanderen en loopt tot in maart (examen in april). De andere regio (Limburg, Vlaams-Brabant, Antwerpen) komt seizoen 2013-2014 aan bod.

Toelatingsvoorwaarden:

- minstens 19 jaar worden in de loop van het kalenderjaar dat de cursus start
- het diploma initiator handbal bezitten
- geslaagd zijn voor het algemene gedeelte trainer B

Let op: Masters (licentiaten) en Bachelors (regenten) LO kunnen onmiddellijk instappen in het specifieke gedeelte trainer B.

Inschrijven via: www.bloso.be/vts

Meer info bij: gerrit.vertommen@handbal.be

Prijsuitreiking

United TONGEREN en Initia HASSELT: verdeel en heers...

Wat verwacht werd dat is nu zeker, de ene kampioen, de andere de beker...

Het zou het refrein kunnen zijn van een schlager, maar het is de pure handbalrealiteit. Al voor de competitiestart stond als een paal boven water dat Tongeren en Hasselt de prijzen zouden verdelen. En zo geschiedde. Twee keer gebeurde dat in een afgeladen Eburons Dôme, telkens voor de camera's van Sporza en telkens voor éivolle tribunes. Een gezellige heksenketel, een spannend spektakel, een thriller met veel emotie: zo hebben we het graag...

Tom Robijns pakte de beker met Initia na verlengingen

12

Bekerfinale: Hasselt na overwerk

Een Limburgs onderonsje in de Eburons Dôme, zo'n affiche kan niet kapot. De Final 4 werd dan ook een weergaloos succes. Met op zaterdag twee genietbare halve finales. En zondag een spannende ontknoping. Na 10 minuten liet niets die adembenemende afloop vermoeden. Tongeren was immers furieus gestart, strafte elk Hasselts balverlies genadeloos af en liep vlot 7-1 uit.

'Onze start was inderdaad sterk, overtuigend zelfs, omdat we erg efficiënt met de kansen omsprongen en in verdediging Hasselt onberispelijk opvingen,' bevestigt Jos Schouterden. Maar dan begonnen de Hasselaren met collectieve inzet aan die achterstand te knagen

en halfweg (13-13) kon de finale met gelijke kansen worden hervat. Kwalitatief maakte het spektakel een vrije val in die tweede helft. Qua spanning ging het evenwel de hoogte in. Waren beide keepers zo sterk, of werd er zo slordig op doel geshot?, feit is dat het geen doeltjeskermis werd na de pauze. Omstreeks de 50ste minuut hadden beide finalist exact 4 keer gescoord. Inderdaad, er werd nogal wat met kansen gemorst...

'Laten we duidelijk zijn: we hebben te veel kansen benut die er geen waren. En wat erger is: we hebben te veel kansen gemist die er wél waren. Dat is niet alleen jammer maar je betaalt dat ook cash. Er werd inderdaad té kwistig omsprongen met kansen. Alles valt vandaag

Afscheid van Jelle Tack op het hoogste niveau

samen te vatten onder één woord: onvermogen....' baalde Jos Schouterden na afluiten.

Eigen schuld, dikke bult dus? 'Als je bedoelt: het is het onvermogen van Tongeren dat tot deze nederlaag heeft geleid, dan heb je volkomen gelijk. Ik denk dat de groep dat ook zo aanvoelt.'

Hasselt claimde al in de laatste minuut van de reguliere speeltijd, bij 19-19, de winninggoal toen Kai Verhoeven een carambole tussen het doelkader mikte. In de samenvatting op Sporza bleek echter uit de slow motion dat ze het bij het rechte eind hadden. Ten slotte kregen de Hasselaren waarop ze recht hadden in de verlengingen en zo ging de Cup voor de 9de keer naar de hoofdstad van de smaak. Tot grote voldoening van coach Luc Boiten.

'Het was een zwaar bevochten finale, geen kraker maar wel constant spannend en zowel op als naast het veld emotioneel geladen. Ik denk dat Hasselt zich volledig heeft gegeven. En die collectieve inzet werd beloond,' reageerde de Hasseltse T1 moe maar tevreden.

'De meest efficiënte ploeg won, zeg je? Weet ik niet. Ook wij hadden het op bepaald moment erg moeilijk om te scoren. Na 25 minuten in de tweede helft was het eigenlijk 5-5, vergeet dat niet. Dat kun je bezwaarlijk productief noemen. We hebben dus wel degelijk langs beide kanten met kansen gemorst. Bovendien waren

beide keepers bijzonder attent. Vandaar veel geforceerde shots. Maar wij hebben gevochten als leeuwen, voor elke bal, voor elke meter terreinwinst. En dat loonde...'

Veel tijd om te vieren of om de kater door te spoelen hadden de trainers niet. De week nadien begon immers de titelstrijd. Voor Tongeren een must?

'Dat zal niet eenvoudig zijn,' jammerde Jos Schouterden, 'want we spelen tegen hetzelfde Hasselt, en Hasselt is in de *winning mood*. Het is dé ploeg in vorm. Een taaië klant, sterk georganiseerd in defensie en zeer beweeglijk in aanval. De titel pakken wordt geen eenvoudige klus. De tijd om doelgericht op die titelfinale te trainen is bovendien bijzonder kort, omzeggens onbestaande. Vorig jaar was er meer ademruimte tussen beker en titel, dan kon je nog bijsturen. Mijns inziens wint de ploeg in vorm. En dat is voorlopig Hasselt...'

'Eerst landen hé, terug met beide voeten op de grond,' beantwoordt Luc Boiten dezelfde vraag, 'Noem ons vooral geen favoriet. Beker en titel zijn twee verschillende dingen. Nu moeten we vooral eerst rust brengen in de ploeg en ervan overtuigd raken dat we kwaliteit in huis hebben om echt voor die dubbel te gaan. We pakken het positieve mee uit deze bekerwinst, maar we gaan het zeker niet cadeau krijgen...'

Afscheid van Geert Graf op het hoogste niveau

Titelfinales: 2x Tongeren

De eerste titelfinale in de *Alverberg* kon Tongeren pas in extremis winnen dankzij een tactische meesterzet van Jos Schouterden. De tweede in de *Eburons Dôme* leek aanvankelijk een makkie voor de thuisploeg. Tongeren liep 5-0 uit, bleef doordrammen tot 15-5 bij de rust en dreef de Hasselaren tot wanhoop. Tongeren domineerde en imponeerde. Na de rust acteerde Tongeren ongeduldig en onbeheerst, telkens met een snelle uitbraak van Initia als antwoord. Zodat het in het slotkwartier nog spannend werd. Gelukkig voor de Eburonen namen de routiniers toen hun verantwoordelijkheid, onder meer Joris en Jelle Tack. Tongeren veroverde zo zijn vijfde titel, voor Jelle Tack een mooi afscheid.

'Ik denk dat zulks een understatement is,' straalde hij, 'als speler kun je je bezwaarlijk een mooier afscheid voorstellen. Kampioen spelen voor eigen publiek, die ambiance op de tribunes, dat is waar je het voor doet. Bovendien was het een wedstrijd waarin ik toch een rol van betekenis heb gespeeld. Ik heb in *money time* mijn kansen afgewerkt... Een gekke wedstrijd? Da's het minste wat je kunt zeggen. In de eerste helft scoort Hasselt slechts twee veldgoals, de andere drie op strafworp. Schitterend verdedigd van ons, schitterende keeping van *Pollie*. Na de rust moest Hasselt ri-

sico's nemen en hebben ze ons toch even doen wankelen. Maar op de beslissende momenten denk ik dat de meest ervaren spelers koelbloedig zijn gebleven.'

Afscheid

Jelle Tack zet na 12 jaar in het eerste team van Tongeren een punt achter zijn spelerscarrière. 'Een mentale kwestie,' geeft hij als reden, 'het is genoeg geweest. Ik heb alles bereikt in België. Voor de nationale ploeg gespeeld, Europabeker gespeeld, vijf landstitels en vijf bekens, ... De motivatie raakt stilaan zoek, ik voel dat. Ik wil vooral dat jaar te veel vermijden. Nu is het tijd voor mijn gezin en mijn taak binnen de club als jeugdcoördinator. Jonge spelers dezelfde kansen geven die ik heb gekregen, om onvergetelijke momenten zoals deze te beleven, dat is de nieuwe uitdaging...'

Jos Schouterden werd na de indrukwekkende *cérémonie protocolaire* langdurig geclaimd door de media voor interviews. Maar hij herhaalde telkens met genoegen de film van de match.

'Inderdaad, onze eerste helft was een demonstratie. Maar tijdens de rust heb ik de spelers gezegd: jongens, dit is het ergste wat ons kan overkomen... 15-5, het gevaar is o zo groot dat Hasselt de tegenaanval gaat uitspelen. Laten we vanaf 0-0 beginnen en proberen die tweede helft ook in te palmen... En had ik gelijk?'

vroeg de Tongerse T1 zich af. 'Nochtans zijn we met de juiste mentaliteit herbegonnen. Alleen gingen we fysiek onderuit. Vandaar dat gebrek aan precisie bij de afwerking. En die nulshots werden telkens cash betaald met een tegenaanval. Zo hebben wij Hasselt terug in de match gebracht. Net zoals in de eerste titelfinale. Wij hebben na de rust aanvullend gefaald en daarvan heeft Hasselt optimaal geprofiteerd.'

Jos Schouterdens palmares: 14 landstitels en 12 bekert. Daarmee neemt hij afscheid als hoofdcoach van United Tongeren. Voorlopig? 'We wilden dit seizoen voor drie prijzen gaan. Benelux noch Beker zijn gelukt, de kampioens-titel wel. Anders zou het een afscheid in mineur zijn geweest,' geeft Jos Schouterden toe. 'Waarom ik stop? Ach, trainer zijn van een topclub vreet aan je lichaam hoor. Vooral mentaal ben ik moe. Ik ben al 36 jaar vijf op zeven dagen weg voor het handbal. Of het afscheid definitief is zal de toekomst uitwijzen. Ik leef immers op adrenaline. Waarschijnlijk ga ik toch nog aan jeugdopleiding doen, in Vlaanderen, of wellicht in Nederland. Want ik kreeg van onze noorderburen een leuk aanbod. En bij Tongeren blijf ik mee de sportieve structuren bewaken...'

Nu was het de beurt aan Luc Boiten om lang

na de kampioenviering nog verwezen op de bank te zitten. Moegestreden ...

'We hebben een draak van een wedstrijd gespeeld in de eerste helft en na de rust geknakt voor wat we waard zijn,' vatte de Hasseltse trainer samen, 'Maar de tijd was tegen ons, de achterstand uit die eerste helft werd ons fataal. Een verklaring voor die ondermaatse eerste helft heb ik niet. We konden gewoon niet scoren, dat was het probleem. Waardoor Tongeren heel makkelijk kon uitlopen. De tweede helft waren de rollen omgekeerd, toonden wij meer bezieling en lukte bij ons alles. Meer snelheid, meer agressiviteit, en konden we ons spel ontplooiën...'

Ook voor Luc Boiten was die verloren titelfinale een afscheid. Gelukkig kan hij zich troosten met bekerwinst.

'Ach, het wordt tijd dat in Hasselt een nieuwe wind waait,' besluit de sympathieke Hasselaar, 'Nieuwe dingen, nieuwe ideeën,...ik voel al langer hoe meer dat ik steeds op hetzelfde blijf hameren. Dat is niet goed voor de motivatie van de groep. Zij hebben nood aan vernieuwing, aan *change*, en dat kan best gebeuren door een nieuwe T1. Ikzelf neem alvast een sabbatjaar. En ga genieten van mijn kinderen, die ook handbal spelen...'

Cois Van Aelst

KIF Kolding: topclub met regionaal netwerk

De Belgische nationale U20-ploeg speelde met Pasen haar kwalificatietornooi in Denemarken tegen het thuisland, Rusland en Wit-Rusland. Plaats van de afspraak was Kolding, in het zuiden van Denemarken. KIF Kolding is één van de belangrijkste clubs in Denemarken, met een rijke geschiedenis. Enkele weken later had Handbal X-tra de kans om uitgebreid te praten met Thomas Christensen, een van de managers van de Deense topclub, op een door de EHF georganiseerde bijscholing voor clubmanagers. Kolding nam de laatste 20 jaar tien keer deel aan de EHF Champions League, en bereikte in 2002 de halve finales.

16

Vertel eens iets meer over Kolding

Christensen: 'Kolding is een stad met 60 000 inwoners. Er zijn 14 handbalclubs in Kolding. KIF Kolding is de meest succesvolle. We spelen al 30 jaar onafgebroken in de hoogste afdeling bij de heren, maar we hebben ook een dames-team op het hoogste niveau. We hebben ongeveer 500 leden, en er werken zeven personen voltijds voor de structuur, naast het sportieve gedeelte. Onze structuur bestaat uit drie delen. Het topsportgedeelte, Kolding Elite, heeft een budget van 22 miljoen kronen, ongeveer drie miljoen Euro. Daarnaast hebben we een breedtesportgedeelte, de jeugd, zeg maar, met een budget van 300 000 Euro. Ten slotte is er nog een aparte structuur rond ons complex, de Trefor Arena. Daarvan is onze elitestructuur voor 60% eigenaar.'

Zijn er spelers die tot in België bekend zijn?

Christensen: 'Ik denk het wel, ik hoop het ten minste. Onze uithangborden zijn Lars Christiansen en Lasse Boesen. Lars Christiansen speelde uiteraard jaren voor Flensburg Handewitt, maar daarvoor was hij vier jaar bij Kolding ac-

tief. In 2010 keerde hij terug, dit jaar wordt hij 40. Hij scoorde meer dan 1500 doelpunten voor de Deense Nationale ploeg, en was topschutter op het EK in 2008 in Noorwegen, dat Denemarken won. Lasse Boesen (33) is ook terug na een carrière bij Portland San Antonio, Flensburg en Lemgo. Hij speelde ook meer dan honderd wedstrijden voor Denemarken. Daarnaast ligt hij mee aan de basis van Streehandball, en is hij er het uithangbord van. De Trefor Arena biedt plaats aan ruim 2000 toeschouwers, en heeft eigen Skyboxen voor de VIP's en de sponsors. Bij competitiewedstrijden spelen we bijna altijd voor een vol huis.'

Hoe gaat het met het Deense handbal in het algemeen?

Christensen: 'Handbal is sport nummer twee na voetbal. We hebben meer dan 1000 clubs, en ongeveer 120 000 leden. Dat zijn er wel 25 000 minder dan tien jaar geleden. Het is vooral bij de senioren dat we leden verloren hebben, vooral aan de individuele sporten. Daarom lanceerde de Deense bond het concept *Handball Fitness*, een contactloze vorm van handbal, omdat bij oudere leden het risico op blessures zo hoog is. Het is een combinatie van algemene fitness en *streehandbal*. De successen van onze nationale ploegen zorgen ervoor dat de instroom bij de jeugd gigantisch blijft. Denemarken heeft ook een sponsorcultuur voor handbal. Veel grote sponsors van het internationale handbal zijn Deense bedrijven. Onder meer Grundfos, Jack and Jones en uiteraard Velux zijn Deense bedrijven. Ook de Deense TV betaalt veel voor de rechten op de Liga. Zo blijft het niveau van onze Liga hoog, en komen onze sterren terug uit het buitenland. Het dameshandbal heeft het financieel dan weer moeilijker na de gouden jaren van Viborg en Ikast en co. AG Kopenhagen domineert de laatste jaren de Liga, met Mikkel Hanssen en het IJslandse legioen.'

Samarbejdsclubber

Je zei daarnet dat er in Kolding 14 ploegen zijn. Hoe zijn jullie verhoudingen?

Christensen: 'We hebben een concept ontwikkeld waarbij we de clubs uit de buurt laten delen in onze know-how. Het spreekt voor zich dat succes aantrekt, en veel ouders hun kinderen bij ons willen onderbrengen. Dat is ook in ons belang natuurlijk. Maar we willen onze bureaus niet doodknippen. We zijn dus heel selectief in wie we toelaten. Veelal laten we de speler gewoon in de eigen club. We volgen hen nog wel, maar het interesseert ons niet om bij voorbeeld twaalf miniemenploegen te hebben. We bieden de clubs in een straal van 50 kilometer rond Kolding een samenwerkings- en uitwisselingsconcept, onder de noemer *Samarbejdsclubber* (samenwerkingsclubs). Zij krijgen dan een op maat afgesproken pakket, met onder andere bijscholingen in hun club door onze trainers, demonstratiewedstrijden van Kolding tegen de lokale club, of een andere Ligaclub in hun hal. Verder is het ook mogelijk dat een profspeler eens gaat meetrainen bij hen, of gast is op een wedstrijd van hun club, en krijgen ze een pakket tickets voor een wedstrijd van Kolding. Die samenwerking is niet gratis, want ze moeten het naar waarde schatten. Het goedkoopste samenwerkingsverband kost 1300 euro. Er wordt altijd in twee schijven betaald. Meestal krijgt de lokale club dat wel gesubsidieerd van hun stadsbestuur. We hebben op dit moment een samenwerking met 23 clubs uit de buurt. Niet alle clubs staan natuurlijk te springen als er een talent naar Kolding verhuist, maar meestal zijn ze er trots op. De samenwerking loopt echter toch enthousiaster met clubs die wat verder af gelegen zijn.'

Kempa Cup

Toen de Belgische U20 ploeg aankwam in de Trefor Arena in Kolding heerste er een drukte van belang. Tijdens het paasweekend wordt er jaarlijks een groot toernooi georganiseerd.

Thomas Christensen: 'Sinds een aantal jaar organiseert de breedtesportsectie van de club een groot internationaal jeugdtoernooi, in samenwerking met Eurosportring. De *Kempa Cup* brengt 2000 deelnemers op de been, in 18 sporthallen uit de buurt. De deelnemers komen uit vijf tot acht landen en er nemen dit jaar 220 ploegen deel. Misschien eens een goed idee voor Belgische ploegen? Het is een grote organisatie, maar het draagt bij tot de uitstraling van de club en levert ons ook zo'n 30 000 euro op. Dit soort toernooien zijn populair in Denemarken. In Aalborg is er een week na ons toernooi de *Svanecup*, ook een aanrader.'

De Trefor Arena is een indrukwekkend complex. Naast de hoofdhal, die plaats biedt aan ruim 2000 toeschouwers, zijn er nog twee handbalhallen, een grote fitnessruimte, polyvalente zalen, vergaderzalen, de bureaus van de club, en een sporthotel dat drie verdiepin-

Lasse Boesen

gen telt. 54 kamers, strategisch ingericht, zodat ze elk 4 personen kunnen herbergen. De vier ploegen die deelnamen aan het kwalificatietornooi U20 verbleven alle vier in het complex. De wedstrijden van zaterdag en zondag werden evenwel gespeeld in de hal van clubs uit de omgeving, omdat alle sporthallen in Kolding voorbehouden waren voor de Kempa Cup. Op vrijdag werd echter wel in de hoofdhal van de Trefor Arena gespeeld. België opende tegen Rusland in een lege hal, die echter gaandeweg volliep met aankomende deelnemers aan de Kempa Cup. De slotfase van de wedstrijd werd gespeeld voor een goeie 1000 toeschouwers. De Denen hadden strategisch de openingsceremonie voor het tornooi net na de wedstrijd van Denemarken tegen Wit-Rusland geprogrammeerd. Die wedstrijd werd dan ook gespeeld voor een afgeladen zaal: 2000 toeschouwers voor een jeugdwedstrijd, het was in ieder geval genieten. De Deense U20 ploeg is overigens ook nog eens regerend wereldkampioen. De Belgische ploeg, onder leiding van Alex Jacobs, bood overigens op dag twee fantastisch weerwerk aan de Denen. Bij de rust stonden

de Belgen 7-11 voor. De opener op de website van de Deense handbalbond de volgende dag was dan ook: "Hoe lang zou het geleden zijn dat een Deense nationale ploeg slechts 7 doelpunten maakte in de eerste helft van een interland?". Na de rust beperkten de Belgen de schade tot 20-22 na 50 minuten, om uiteindelijk met 21-25 te plooiën. Het moet gezegd dat de Belgische ploeg, met de beschikbare middelen, zich uitstekend manifesteerde in deze zware poule. Theyssens, Devisch, Geradon, Mathijs, Glessner en co speelden sterk in verdediging en gevarieerd in aanval, maar de bank was net iets te beperkt en onervaren om op overwinningen aanspraak te kunnen maken. De U18 konden wel een (ruime) overwinning laten optekenen tegen Armenië. Voor hen was het kwalificatietornooi minder leerzaam. Met Servië hadden ze een topfavoriet in de poule, en Armenië viel te zwak uit om een goede waardemeter te zijn. Maar er zullen, bij voorbeeld op de *European Open 2013*, nog een aantal kansen zijn om een beter zicht te krijgen op de mogelijkheden van de groep van Predrag Dosen.

David Van Dorpe

De Trefor Arena was goed volgelopen voor België - Rusland en Denemarken - Wit Rusland (U20)

Sasa Dukic: een kanshebber?

Bij de heren wordt de opvolger van Jeffrey Jacobs gezocht. We staken ons licht eens op bij een aantal mensen die de herencompetitie van nabij volgden. Dries Boulet, Topsportcoördinator van de VHV: 'Ik kies voor **Sasa Dukic** van Tongeren. Hij heeft onze competitie heel wat bijgebracht dit seizoen. Hij combineert inzicht met shotkracht, en is een voorbeeld wat betreft lichaamsverzorging en beheersing. Hij is er intussen 36 maar speelt zonder noemenswaardige letsels.' Een elite scheidsrechter die anoniem wenst te blijven kiest voor **David Polfliet**, voor **Jeffrey Jacobs** en Sasa Dukic. JC Hougardy, kinesist van de nationale ploeg: 'Voor mij **Thomas Cauwenbergs**, omdat hij een sterk seizoen speelde met zware concurrentie van Bart Kohlen, en ook omdat hij de keuze maakt om prof te worden in Frankrijk. Een eervolle vermelding wel voor **Jeroen De Beule** die ijzersterke playoffs speelde.'

VHV Voorzitter Luc Tack kan niet kiezen tussen **Jef Lettens** en **Jeffrey Jacobs**, terwijl Sporting Nelo bestuurder Diederik Stollman de Tongerse doelman David Polfliet naar voor schuift, gevolgd door Jeffrey Jacobs. 'Maar ik geef mijn derde stem aan **William Roland** die bij Sporting een uitstekend seizoen speelde.' Jos Schouterden kiest ook voor David Polfliet 'Hij is zeer belangrijk geweest voor Tongeren, en kende door gezondheidsproblemen een dipje in januari dat een mindere periode inluidde voor Tongeren. **Tom Robijns** was in de play-offs de draaischijf voor Initia en is mijn tweede man.' Secretaris Generaal David Van Dorpe kiest voor David Polfliet. 'Ik heb hem gedurende het hele seizoen op een hoog niveau zien spelen, in de competitie, Europees, de Beneluxliga en de Beker. Ook het feit dat hij de voorbije jaren net naast de hoofdvoel schoot speelt mee. **Kai Verhoeven** krijgt mijn tweede stem en mijn derde stem gaat uit sympathie naar **Gerrit Vertommen**. Ik heb ooit zelf een puntenloos seizoen meegemaakt in eredivisie. Maar desondanks heeft Gerrit een heel aantal sterke wedstrijden gespeeld en de jonge spelers van Atomix door het moeilijke seizoen getrokken.' HBVL handbaljournalist Ivo Kwanten nomineert Jef Lettens voor zijn regelmatige seizoen op hoog niveau, al vindt hij dat **Bart Kohlen** de topfiguur was in de Play-Offs en de bekerfinale. Money Time zeg maar!

Teammanager Patrick Luiten wil een “Nederlands model” voor OLSE Merksem

Zijn handbalroots liggen in Zuid-Holland. Tot zijn twintigste speelde hij bij Westlandia, tot hij zijn knieschijf brak. Meteen was zijn carrière als speler voorbij. Dus werd hij trainer, eerst in zijn moederclub, daarna bij Quintus onder de deskundige vleugels van Jan Alma. ‘Maar dat werd me te gek. Te belastend voor het gezinsleven. Daarom ben ik gestopt. Maar ik miste het handbal wel, vandaar die bocht naar Merksem,’ aldus Patrick Luiten, de welbespraakte Hollander die op alles een visie heeft.

Olse in verdediging: VLNR Rik Verbraeken, Wim Verhaegen, Tom Hens

Patrick Luiten is nu clubmanager bij Olse Merksem. (*‘Ik doe niet alleen de technische kant, maar houd me echt met alles bezig...’*). Merksem en Nederland?..., altijd een geslaagd huwelijk geweest. Ooit was de Zeeuw Cees De Ridder er trainer, later volgde Gio Antonioli als succescoach en dan waren er ook nog enkele Nederlandse spelers te gast. En nu weer een Hollandse manager...

‘Nochtans kwam ik in Merksem heel toevalig binnengelopen,’ lacht Patrick Luiten, ‘ik woon immers al vijf jaar in Kapellen, ik heb een handbalverleden, en ik wilde nog wel wat doen in het handbal.’

Olse Merksem is een club met traditie. Met een rijke geschiedenis ook wel, want Olse heeft altijd een rol van betekenis gespeeld in de VHV. Het aspect “familieclub” spint wel als een rode draad doorheen het verhaal van Merksem. Of dat nog steeds zo is?

‘Wij noemen het nu eerder het verenigingsaspect,’ nuanceert Patrick Luiten, ‘het gaat immers niet enkel over het familiegebeuren, maar over de vereniging Olse Merksem. En dan willen we best trots zijn op die eerste ploeg, die toch op een behoorlijk niveau acteert. De missie van onze club? Ik zou zeggen: Olse moet een vereniging worden waarin niet

alleen handbal belangrijk is, maar ook de clubcultuur. De vereniging moet begrijpen dat op het hoogste niveau presteren niet enkel met eigen mensen kan. En de mensen die er bij komen moeten de verenigingscultuur begrijpen en die ook respecteren.'

Herinneringseducatie

Merksem speelt al enkele jaren in tweede nationaal. Maar dat is ooit anders geweest. In de jaren '80 van de vorige eeuw was Olse een geveesde taaie klant in onze topklasse. Met 1992 als absoluut hoogtepunt in de clubgeschiedenis. Toen werden de Merksemnaars landskampioen. Olse heeft ons handbal ook enkele grote namen gegeven: 'de Witte Janssens', Bernard Vanderzwalm, Kris Claes, Johan De Bevere, en de legendarische Poolse doelman Robert Goliat zorgde ook enkele seizoenen voor hoogconjunctuur in Merksem. Wordt daar met weemoed aan teruggedacht?

'Ach, wij kijken echt niet graag om naar wat voorbij is,' lacht Patrick Luiten, 'da's echt niet de stijl van de nieuwe bestuurselijke. We denken wel dat de club destijds enkele stappen heeft genomen die te groot waren, of zelfs enkele stappen heeft overgeslagen in het groei-proces. Dat proberen we nu te voorkomen. Wat we vorig jaar wél hebben gedaan als herinneringsmoment is een reünie van al die spelers van weleer. Wij noemen het een *Eduardjesavond*, en dat past perfect in die verenigingscultuur. We hebben zo toch een honderdtal ex-spelers teruggezien, ook spelers van voor die succesperiode als landskampioen. Dat was mooi. En wat nog mooier is: we krijgen nu veel input vanuit die groep veteranen. Je merkt dat Olse bij oud-spelers nog steeds een plekje in hun hart heeft. En als ze echt zin hebben om de club opnieuw te helpen, met hand- en spandiensten, als jeugdbegeleider of zo, dan volgt dat wel vanzelf. Ook binnen de huidige vereniging zie je mensen die almaar actiever worden. Succes werkt aanstekelijk, snap je? We zijn nu al wel enkele jaren verdienstelijk in tweede, maar daar voor was het aanmodderen in derde. Dit jaar tellen we voor het eerst sedert jaren weer mee. En dat voel je aan de hele entourage...'

Jeugd

Olse Merksem had destijds een "huismerk": het jaarlijks internationaal jeugdtoernooi. Met teams uit Scandinavië, Nederland, Italië,

Frankrijk, Duitsland, tot zelfs Taiwan toe. Een memorabele organisatie die heel wat respect afdwong. En vooral: de exponent van een gerenommeerde jeugdwerking. Hoe werkt de club vandaag aan de toekomst?

'Die jeugdwerking is momenteel niet goed meer,' geeft Patrick Luiten ootmoedig toe, 'we moeten gewoon opnieuw beginnen. We zijn daarmee bezig. We praten ook in een samenwerkingsverband met HC Schoten, en met Wilfried Bes. Want die zijn wél goed bezig. Dat cadettentorndooi van weleer is nog heel ver weg hoor, maar we willen steen voor steen bouwen aan een nieuwe jeugdopleiding. Sint-Eduardus? Nee, via die school kunnen we niet meer rekruteren. De banden met O.L.S.E. (*Oud Leerlingen Sint-Eduardus, red.*) zijn volledig doorsneden. Wij zijn geen *Eduardjes* meer, laat dat duidelijk zijn. Maar we zijn wel opnieuw in een aantal scholen bezig initiatie te geven. En daaruit moeten we nieuwe spelertjes aantrekken. Het wordt een operatie die geduld en tijd vraagt, maar we zullen slagen, geloof me. Wij ervaren inderdaad dat het in Antwerpen niet makkelijk is om jonge spelers te winnen. Anderzijds ben ik van mening dat de club lange tijd op de verkeerde manier tewerk is gegaan. Jeugdwerking moet swingen, moet aantrekkelijk zijn, het moet opnieuw wat meer sexy worden, begrijp je? Als je iets doet voor de jeugd moet het gelijk iets zijn, het moet opvallen. Halve dingen werken niet bij de jeugd van tegenwoordig. Ach, wat klink ik oud... (*schatert*) In Nederland zeggen we wel eens: dit is de *you-*

tube-generatie.

Of we ons spiegelen aan Nederland inzake jeugdwerking? Ach, ... misschien wel. Marc Kortens heeft me ooit gezegd: word een beetje minder Nederlander, maar raak niet alles kwijt. En word een beetje meer Belg, maar niet helemaal... Die filosofie wil ik respecteren in de clubcultuur. Maar als ik me zou baseren op de verenigingscultuur van de club waar ik ben opgegroeid, dat zit ik fout. Want dat is een club met ruim 400 leden, en die heb je hier niet zo veel. Dat is dus een ander verhaal, qua jeugd kun je ons niet met Nederland vergelijken. Onmogelijk.'

Promotie

Olse Merksem eindigt derde in tweede nationaal. Niet mis, zeg je dan, maar de Merksemnaars grepen wel naast de titelfinale tegen Doornik. En dat was een doel op zich...

'Eigenlijk is de competitie verlopen zoals we vooraf hadden gewild. Alleen dachten we halverwege dat we verder stonden,' weet Patrick Luiten. 'Play-offs hadden we inderdaad tot doel gesteld, maar toen we eenmaal beseften dat we die gingen halen wilden we ook nog tweede worden. En daarin is het misgelopen. Sasja heeft ons de das omgedaan. Die derby is toch altijd een wat bijzondere wedstrijd. Ja hoor, het is zeker mooi, leuk voor de supporters en zo meer, maar wij hebben het twee keer verkwanseld tegen onze stadsgenoten. Maar al bij al mogen we niet mopperen. De jonge garde heeft de play-offs bereikt en vooral veel geleerd. Hopelijk nemen ze die ervaring mee naar volgend seizoen. En ze mogen zeker niet teleurgesteld zijn omdat ze de titelfinale niet hebben gespeeld. Ik herhaal, niét achterom kijken, maar aan de toekomst werken. En die begint in september, met een nieuwe competitie. Want daarin gaan we resoluut voor de promotie. Handbal is natuurlijk onvoorspelbaar, maar we willen nog meer dan dit seizoen een rol van betekenis spelen. We gaan voor die eerste plek, dat zeg ik je nu al. Inderdaad, niet mis als opdracht... maar je moet je doelen altijd erg ambitieus en scherp durven te stellen. Kijk, het zit zo. Sinds ik bij de club ben hebben we een meerjarenplan opgesteld. Door de komst van Jos Riské en Johannes Verhoeven is dat plan in een stroomversnelling geraakt. Die jongens hadden enorm veel bagage bij, daar konden jonge spelers zich aan optrekken, ze zorgden voor een meerwaarde. En zo is het

allemaal wat sneller gegaan. In die optiek hopen we ons nog met meer ervaren spelers te versterken. De derde keeper van Hasselt komt naar ons, dankzij de komst van Robert Goliat als keeperstrainer. En er volgt ongetwijfeld nog versterking. (*Intussen weten we dat Jimmy Jacobs van Sasja naar Olse vertrekt, red.*) Bovendien moeten enkele jonge beloften nu maar eens bewijzen dat ze het waard zijn. Het is zeker niet zo dat we moeten bedelen voor spelers. Nee, Merksem is blijkbaar populair momenteel...'

Nieuwe elan

Dat Merksem een nieuwe elan krijgt is zo klaar als een klontje. Dat Patrick Luiten daarvan de architect is evenzeer...

'Die nieuwe elan is er deels al,' bevestigt de Merksemse clubmanager, 'en men zal in de toekomst zeker nog meer rekening moeten houden met ons. Ik ben inderdaad één van de mensen die mee de basis heeft gelegd voor die nieuwe elan, maar de volledige bestuursperiode is er verantwoordelijk voor.

Neem nu onze winterstage... We zijn voor het eerst op winterstage naar Spanje geweest, naar Lloret de Mar. Met dagelijkse trainingen, drie oefenwedstrijden, en vooral, met enorm succes... Frank (*T1 Frank Van Uytfanghe, red.*) kwam 's morgens ontbijten en zegde: nu begrijp ik pas wat een luxe het is om op te staan, te ontbijten, trainen en spelen, samen ontspanning en dan in bed. Zo'n regime is pas top...

Als je dat hoort van de coach mag je als club tevreden zijn. Dit past volledig in het professionaliseringsproces van ons eerste team. En ook het clubbeleid willen we in die zin herstructureren. Nee, dat is zeker niet in tegenstrijd met de clubcultuur. De combinatie top - recreatie moet mogelijk zijn. Eigenlijk is dat het Nederlands model. Quintus, Hellas, ... noem maar op, alle grote Nederlandse clubs maken een onderscheid en zetten het eerste team in een autonoom topsportstatuut. Hoe dat in België zal evolueren, daar maken we ons momenteel niet druk om. We zullen de problemen aanpakken als ze zich voordoen. Wij liggen ook niet wakker van dat embryo van licentievoorwaarden waar sommige clubs al meteen voor steigeren. We zien wel...'

Cois Van Aelst

Elita wil met eigen jeugd nationaal spelen

Toegegeven: een zwaar nostalgische bui heeft zich van mij meester gemaakt. Dat gebeurde bij het betreden van de Lebbeekse sporthal. Plots zag ik in gedachten het legendarische Avanti terug, met de gebroeders Verhofstadt, Eddy De Smedt, Jo Keppens, Evarist Moonen, en de Tunesische vedetten Ksouri, Ben Hafaïed en andere grote namen. De glorie van het Lebbeekse handbal zeg maar. Met de Europabekerwedstrijd tegen MAI Moskou als orgelpunt. Dat moet 1972-1973 geweest zijn. Waar is de tijd ...?

De pupillen van Elita: vice Vlaams kampioen

Ik heb een afspraak met Jo Wesemael. De voorzitter van Elita Lebbeke heeft ook Het Geslacht Van Ransbeeck meegebracht: Bart Van Ransbeeck, jeugdtrainer en T2, vader Van Ransbeeck -75 en still going strong- en in de zaal dartelen diens vier kleinzonen rond. Opvolging verzekerd...

Tien jaar geleden, in 2002, ging Ajax Lebbeke ter ziele en werd onder impuls van Jo Wesemael en enkele vrienden Elita Lebbeke heropgericht. 'Elita, omdat het de originele Lebbeekse handbalclub is. Het gebeurde echt vanuit een back to the roots-gevoel...' vertelt Jo Wesemael, intussen al evenveel jaren voorzitter. 'Destijds zijn Avanti en nadien Ajax uit Elita ontsproten, en met die clubs is het op termijn serieus misgelopen. Maar daarover willen we

het niet te veel hebben. Over Elita wel...' Want dat handbal een begrip is in Lebbeke lijkt zo helder als pompwater. Maar waar is die glorie van weleer gebleven?

'Dat is uiteraard vergane glorie,' lacht Jo Wesemael, 'hoe het Avanti en Ajax is vergaan, daar hebben we vooral veel lessen uit getrokken. Dat was vooral een structureel probleem. De verhuis naar Buggenhout was voor Avanti de doodsteek. Qua publiek en omkadering een afgang, de club is zo een stille dood gestorven. Maar ik heb hier als puber ook nog die gloriejaren van het handbal gekend. Ik herinner me het C-WK met die fantastische Belgische ploeg met sterk Lebbeekse inslag. Dat was inderdaad een gloriemoment. Later is Ajax door gebrek aan realiteitszin, door een misschien wat me-

galomane visie ter ziele gegaan. En Elita heeft daarna de fakkel overgenomen. Op een bescheiden, realistische manier, maar wel boordevol ambitie. Wij zijn in vijf jaar tijd vier keer gepromoveerd. We hebben een reuzenspong naar tweede nationaal (toen heette dat eerste nationaal, omdat er een eredivisie bestond, red.) gemaakt. Vanuit eerste provinciale, via tweede en eerste landelijke hé. Inderdaad, dat was sneltreinpromotie. We hadden toen heel wat spelers van het oude Ajax overgenomen, jongens met ervaring en klasse. Maar uiteindelijk hebben we toch op ons hoogtepunt tegen de degradatie moeten vechten. En momenteel is het veel aangenamer in de Superliga... Of handbal nog leeft in Lebbeke? Ik denk het wel. Lebbeke heeft altijd een handbaltraditie gehad en dat is zo gebleven. We hebben hier met Elita al verscheidene titelmatches gehad. Telkens voor ruim 500 toeschouwers hoor. Dus dat lééft toch hé. En ook onze jeugd begint goed te presteren. Er zit dynamiek in de club, zo is het.'

Superliga: vierde

Elita Lebbeke eindigde op een vierde plaats in de Superliga. Da's toch niet slecht, zeg je dan. 'Wel, met het clubbestuur hadden we de lat niet te hoog gelegd: beter doen dan vorig seizoen was de doelstelling. En vorig seizoen eindigden we ook vierde,' evalueert Jo Wesemael. 'Maar we dachten dus aan top 3, en eens zover kan het alle kanten uit. We dachten dat de groep voldoende rijp en volwassen zou zijn om die ambitie waar te maken. Maar door een samenloop van omstandigheden is dat niet gelukt. We hadden graag meegespeeld voor de prijzen. Als je weet dat Nelo kampioen werd met slechts twee nederlagen, waarvan een tegen ons, dan besef je dat er meer in zat. Niet dus ... We hebben domme punten laten liggen tegen de staartploegen, jammer ...'

'Ach, ik denk vooral dat het een kwestie is van bewust bezig zijn met handbal,' vindt Bart Van Ransbeeck aan, 'Hadden sommigen wat meer begaan geweest met hun sport, waren we wellicht dichter geëindigd. Daarmee bedoel ik: leven voor je sport, je optimaal verzorgen, blessures deskundig laten behandelen, kei-

hard trainen, noem maar op. Anderzijds is het ook symptomatisch voor het niveau van ons handbal dat je tegen staartploegen punten laat liggen en toch nog op een vierde plek eindigt. Er schort iets met de doorsnee kwaliteit van de Superliga. Sommige ploegen, vooral clubs die ook aan de top een hoofdrol spelen, zoals Sasja, Nelo en Hasselt, kiezen bewust om in deze reeks hun talentrijke beloften te parkeren. Ten koste van de juniorenreeks. Die topclubs willen eigenlijk in elke reeks een team onderbrengen. En dat is begrijpelijk, het is immers een springplank naar de hoogste reeks. Maar op langere termijn wordt het voor bescheiden clubs als Elita wel moeilijker om te promoveren. Tegen die kwaliteit optornen is immers zwaar. Anderzijds is het aan ons om op termijn steeds betere kwaliteit te bieden om zo toch nog hoger te klimmen. Op die manier kan enkel het niveau van ons handbal er beter van worden...'

Intussen bestelde trainer Fred D'Hollander volgend seizoen over te stappen naar DB Gent. Een teleurstelling?

'Zijn vertrek is een samenloop van omstandigheden,' verduidelijkt Bart Van Ransbeeck, 'Hij heeft zijn tanden deels stukgebeten op de oude mentaliteit. Om een cliché te gebruiken: in onze tijd betekende drie keer trainen per week ook drie keer trainen. Bij de huidige generatie spelen allerlei nevenaspecten een rol. Vakantie, de job, studies, de vriendin, de jeugdbeweging, een fuif, ... het speelt allemaal mee in de ploeg. Zodat handbal niet altijd per definitie prioritair is. Dat was voor Fred, samen met het toch wel tegenvallende resultaat, een afknapper. Of ik T1 word is nog lang niet beslist. Ik blijf zeker enkele jeugdploegen trainen...'

Jeugdwerking: levensverzekering

'Als club geloven wij onvoorwaardelijk in eigen jeugd,' vindt Jo Wesemael, 'Wij zijn een vriendengroep en willen onze vereniging met eigen jeugd zien groeien. Handbal moet leuk zijn, de jeugd moet zich amuseren, maar wel op een kwalitatief hoogstaand niveau. Daarom hebben we als club serieus geïnvesteerd in trainers en opleiding. We hebben enkele jaren geleden Marc Multaer aangetrokken als begeleider van onze trainers. Hij geeft ze elke maand bijscholing. Marc woont ook op regelmatige basis wedstrijden en trainingen bij om

nadien te evalueren en bij te sturen waar nodig. Gewoon maar om te zeggen hoe belangrijk wij die opleiding vinden. Het is de levensverzekering van je vereniging. De laatste jaren hebben we met onze jeugdteams schitterende resultaten behaald. Verscheidene vice-landskampioenen bij pupillen en miniemen, derde plaats met de junioren, en dit jaar ook vicekampioen VHV met onze pupillen, waar ik als voorzitter maar vooral als papa heel trots op ben. Ik bedoel maar dat er werk wordt gemaakt van die jeugdopleiding. We hebben ook een zusterclub in Buggenhout, Elita Buggenhout, enkel voor jeugd en onze dames. Bij Elita Lebbeke spelen onze senioren en de allerkleinsten. Samen zijn we één vzw, met één bestuur.' 'Of het moeilijk is om jonge spelertjes te rekruteren? Uiteraard, is dat moeilijk,' bevestigt Bart Van Ransbeeck, 'We vissen hier ook allemaal in dezelfde vijver hé, net zoals elders. En die vijver is bijzonder klein, want daar vist ook nog Brabo Denderbelle in. Bovendien heb je in Lebbeke veel sportverenigingen. Maar we klagen niet. Er is een mooie lichte jeugd op komst, een groep die het resultaat is van volgehouden initiatie in scholen uit de regio. Nee, we hebben geen zeg maar exclusieve school meer die ons talenten aanreikt. We moeten waar mogelijk initiatie blijven geven. In dat verband was Handbal, sporttak in de kijker mooi meegenomen. Ja hoor, voor Elita was dat een geslaagd en erg lonend initiatief. Maar de beste reclame is nog steeds: breng eens een vriendje mee. Ach, qua jeugd zitten we goed momenteel, we zijn in alle reeksen vertegenwoordigd.'

Toekomst: nationaal

Jo Wesemael bleef tot zijn 22 jaar bij Ajax Lebbeke, speelde daarna 10 jaar bij Dendermonde, dan nog eens 3 jaar bij Klub Mechelen en probeerde na een zware blessure nog even om terug te komen. Tevergeefs, het was over en out. Zowat 12 jaar geleden vormde hij dan samen met een groep vrienden een recreantenploeg. Vandaag heet dat gezelschap "dededde", de derde ploeg die handbal als recreatie hoog in het vaandel voert. Jo Wesemael speelt nog mee, maar al zijn inzet en aandacht gaat prioritair naar het voorzitterschap van Elita. Hoe moeilijk is het de club leefbaar te houden? 'Zeer moeilijk,' geeft Jo Wesemael toe, 'maar gelukkig ben ik omringd met enkele hard

werkende bestuursleden. Laat ons zeggen dat we met een handvol mensen hard aan de kar trekken. Belangrijk is dat we een vriendenclub zijn. Dat maakt de geleverde inspanningen draaglijk. Uiteraard zou het makkelijker zijn als we meer medewerkers hadden. Maar mensen vinden die zich willen engageren wordt almaar moeilijker. Vooral bij de jeugd proberen we de laatste tijd meer ouders aan te trekken, als ploegafgevaardigde bijvoorbeeld, en zo creëer je dan weer een nieuwe equipe. Maar eenvoudig is het niet...

Onze toekomstplannen? Die kan ik kort en krachtig samenvatten: we willen met eigen jeugd en op termijn een stap hogerop zetten. Tweede nationaal zou voor ons dé uitdaging moeten zijn. Hoger mikken is niet realistisch... Kijk, op onze website vind je een ster met daarin de waarden die Elita moet uitstralen: vriendschap, financieel gezond zijn, eigen jeugd en sportieve ambitie. Vrij vertaald: een sportieve vriendenclub, een club waarin ambitie en kameraadschap hand in hand gaan. Noem dat gerust onze missie ...'

Cois Van Aelst

Met nieuwe moed en een nieuwe trainer

KREATief SAMenzijn in Houthalen

Ludo Feyen is een drukbezet man. General Director van een labo met internationale uitstraling én voorzitter van Kreasa Houthalen, momenteel een bescheiden club in de Superliga. 'Ik ken eigenlijk niks van handbal, maar ik vind het zo'n boeiende sport. Voor mij is het een hobby, maar het moet wel plezierig blijven. Mijn vrouw vraagt me soms wat ik toch zo aardig vind aan dat spelletje. Ach, ik ga gewoon graag met mensen om...', aldus Ludo Feyen. Een verhaal van verleden, heden en toekomst van een Limburgse club met traditie.

Kreasa Houthalen werd gesticht in 1972 in de tijd van de baby boom van Limburgse handbalclubs. De clubgeschiedenis lijkt op een jojo-verhaal, van ups&downs, van stijgen en dalen. Momenteel resideert Houthalen ergens in de grijze middenmoot van de Superliga, maar dat is ooit anders geweest.

Prima kader, matige resultaten

Houthalen heeft alles om een prachtige club te zijn. Een schitterende zaal ('We hebben inderdaad een mooie sporthal, maar wel duur...'), een goede bestuursequipe ('We zijn goed gestructureerd...'), een gezonde financiële basis ('Het financieel plaatje klopt, we hebben zelfs

een klein overschot...') en een sterk technisch kader ('Dankzij de expertise van Mietek Wojczak...'). En toch gaat men spelers halen in Nederland en is de aanwezigheid op training niet bemoedigend. Hoe verklaar je dat?

Ludo Feyen: 'Kijk maar eens in welke vijver wij moeten vissen. Aan de ene kant heb je Hasselt en Kiewit, Tongeren ook nog, verder Hechtel, Lommel gefuseerd met Neerpelt, dan nog Bocholt vlak op de grens,... in welk verhaal moeten wij als bescheiden club dan meespelen? Als een speler de kans krijgt om bij Bocholt op topniveau te spelen, dan kiest die bezwaarlijk voor Houthalen hé. Het jammerlijke feit dat het zo geconcentreerd zit in dat Limburgse hand-

balwereldje is een enorme handicap. Waar moeten wij dan spelers halen? In Antwerpen? In beide Vlaanderen? In Luik? Nee dus, want dan is Nederland vlakbij en vooral goedkoper qua reiskosten. De afstand is bepalend voor de kostprijs van een speler. We hebben gelukkig wat relaties over de grens. Mietek Wojczak is enkele jaren trainer geweest in Nederland en heeft daar zijn netwerk aangesproken. Vandaar die Hollanders bij ons, uit noodzaak hé.' Mietek Wojczak, bronzen medaille op de O.S. en als doelman gewoon een handbalmonument, is bij Houthalen technisch directeur. Zijn landgenoot Szymon Dobrzynski was afgelopen seizoen T1. En toch eindigde Kreasa pas op de 8ste plek in de Superliga. Een ontgoocheling?

'Ik kijk erop terug met gemengde gevoelens,' vindt de voorzitter, 'het seizoen is goed begonnen, aanvankelijk hadden we een groep enthousiaste spelers. Maar na enkele weken is dat enthousiasme weggedaemd omdat we er maar niet in slaagden een team te vormen. De groep was nooit compleet om samen te trainen, er stond geen hecht team, begrijp je? Bovendien heeft onze jeugd niet gebracht wat van hen verwacht werd. Op het einde van de competitie mag ik toch tevreden zijn over hen, maar besef ik ook dat de eigen jeugd het gewicht van de wedstrijd nog niet kon dragen. We hadden ook al meteen problemen, van bij de competitiestart, omdat enkele sterkhouders eerst wel en dan weer niet tekenden. Omwille van centen uiteraard... Zo stond de eerste weken Kevin Van Rooy nog in de ploeg, toch iemand die het spel naar zich toetrok. Soms een wat moeilijke jongen, maar wel een nuttige speler. Eerst is hij geblesseerd geraakt, daarna hebben we hem nooit meer gezien. Die kerel heeft mijn vertrouwen beschaamd, want ik had mijn nek uitgestoken voor Kevin. Maar zonder hem zijn we daarna wel serieus teruggevallen. Dus, Houthalen heeft een zeer wisselvallig seizoen achter de rug. Helaas waren altijd futiliteiten de oorzaak van de ellende. Kijk, ik heb als voorzitter altijd mijn beloftes waar gemaakt. Als het dan, om een of andere reden, iets langer duurt, ga je toch niet meteen rebelleren. En die negatieve reflex vind je zowel terug in onze wedstrijden én op training. Of Mietek Wojczak dat leuk vond? Tuurlijk niet, maar Mietek is een echte fidele clubspeler, iemand van ons, hij is overigens ook bestuurslid. Eigenlijk is hij meer vriend

dan trainer voor mij. Hij kent het spelletje wel hoor. Ik als voorzitter ken niks van handbal, technisch bekeken dan, maar ik zal wel zorgen dat het financieel verhaal klopt. En als het moet zal ik wel eens vermanend optreden...'

Promotie als vergiftigd geschenk?

'Dat klopt, in 2006 zijn we voor het laatst gepromoveerd naar eerste nationaal. Eigenlijk totaal onverwacht, in extremis zeg maar. En dat gebrek aan voorbereiding op die confrontatie met de top is ons wat zuur opgebroken,' weet Ludo Feyen, 'we waren eigenlijk gewoon niet klaar voor eredivisie. Of dat een handicap was? Wees daar maar zeker van! De eindronde voor de promotie had toen lang geduurd, de transfermarkt was al weken open en wij kwamen natuurlijk te laat om koopjes te doen. Als we dan toch spelers hadden gevonden die ons in eerste wilden versterken, vroegen die gigantische bedragen. Niet dus, en wat erger is: uiteindelijk hebben we aan dat avontuur spelers verloren. Want onze eigen jongens die van eerste geproefd hadden en merkten dat ze op dat niveau meekonden, wilden uiteraard aan de top blijven spelen.

Daarbij komt ook nog dat we in die periode, zoals ongetwijfeld veel clubs, regelmatig met cash-flow problemen te maken hadden. Ons budget was wel rond, maar de sponsors betalen niet noodzakelijk direct op het moment dat de club geld nodig heeft. Dat zorgde ook wel voor ongenoegen bij spelers die erop stonden om hun onkosten stipt op tijd vergoed te zien worden. Daar hebben we in die periode ook veel last mee gehad. Ten slotte ging het ons sportief ook niet voor de wind. We hebben 8 speeldagen moeten wachten op onze eerste overwinning... Als je altijd moet wroeten voor punten, als je week na week verliest, dan begint het ook te vreten aan de sfeer. Niet leuk voor de spelers, maar evenmin voor het bestuur. En dat is wat ons overkomen is toen. Het was constant vechten tegen de degradatie. We hadden ook geen ploeg die uitgebalanceerd was voor eredivisie. We hebben nog geprobeerd te remediëren met een trainerswissel, maar tevergeefs. We hadden gewoon niet de maturiteit voor dat hoogste niveau. Noch als club, noch als spelersgroep. Jammer...'

'Maar geloof me, ik heb aan dat avontuur in eerste nationaal ook veel positieve herinneringen hoor. Ik heb daar echt van genoten. De rivaliteit met de andere ploegen, de inzet

Nieuwe gezichten bij Houthalen: VLNR Korneel Douven, Faycal Ait Daout, Franky Claessens en Robrecht Douven

rond de wedstrijden. Want uiteindelijk lagen we in de degradatiestrijd niet veel onder. Enkel tegen Tongeren, Hasselt en Sasja leden we zware nederlagen. We konden de rechtstreekse degradatie vermijden, maar in de barrages bleven we steken op twee gelijke spelen, te weinig.'

Nieuwe perspectieven met Korneel Douven

Voor volgend seizoen werd Korneel Douven aangetrokken als T1. Naar verluidt zou de nieuwe trainer een aantal Noord-Limburgse spelers meebrengen. Houthalen is dus wel degelijk begaan met de toekomst. En er zitten nog andere plannen in de pijplijn...

'Douven komt inderdaad in de plaats van Dobrzynski,' bevestigt Ludo Feyen, 'en uiteraard blijft Mietek Wojczak technisch coördinator. Kijk maar naar het voetbal: een hoofdtrainer blijft zelden lang bij dezelfde club. Dobrzynski was een hele goede trainer, maar hij faalde bij het rekruteren van nieuwe spelers, en zolang wij onvoldoende aanvoer hebben uit eigen jeugd is dat cruciaal voor ons. Bij Houthalen moet je niet komen aandraven met een Pool, of een Duitser, of een bijna gepensioneerde Hollander. Eén, dat willen wij niet, twee, dat kunnen we niet opbrengen. Korneel Douven

gaf ons meteen een zeer professionele indruk. Wat meespeelde was ook dat hij een aantal jonge spelers kon motiveren om mee te komen. Hij is zeer enthousiast en intussen hebben al enkele nieuwe spelers getekend. Er zullen er nog twee volgen, en eens zover denk ik dat we volgend seizoen echt weer een rol van betekenis kunnen spelen in de Superliga. Met als ultieme doel -misschien niet in 2013, maar wél het jaar nadien- om opnieuw nationaal te spelen. En geloof me, ik wil nog ooit terug naar de hoogste reeks. Maar dan moet de club zich wel optimaal kunnen voorbereiden op die stap hogerop. Door eerst bovenaan mee te draaien in tweede nationaal, en eens op niveau de sprong te wagen naar de top. Het klinkt misschien ambitieus, maar ik wil er wel samen met bestuur en technisch kader aan werken. Zodanig dat ik me er ook financieel kan op voorbereiden. Want dat vergt wel een bredere basis naar sponsoring toe. Maar dat hangt samen met beter presteren.'

Eigen jeugd?

Ook qua jeugdwerking wil de voorzitter zijn club herstructureren en sterker maken. Want enkele jaren geleden is Kreesa heel wat jeugdspelers verloren.

'Een droevig verhaal,' jammert Ludo Feyen,

'maar Houthalen heeft een apart, autonoom jeugdbestuur en daarin liep één en ander fout. Enkele medewerkers hebben het spel niet helemaal eerlijk gespeeld en dat heeft zo zijn nadelige gevolgen gehad op de jeugdwerking. Noem het een adering die we nog niet helemaal te boven zijn gekomen. We zijn nu aan het werken om die schade te herstellen, om de senioren en de jeugd terug onder één bestuur te krijgen. Maar daar heb je weer mensen voor nodig en die heb ik momenteel nog niet allemaal. Ik moet eerst mijn bestuur kunnen uitbreiden om die herstructurering door te voeren. Onze jeugdwerking kan en moet beter, zo eenvoudig is dat. Het is de toekomst van elke club...'

Ludo Feyen is als voorzitter én als ondernemer niet blind voor de specifieke problematiek in Limburg, met zijn erg dichte handbalbevolking. Hoe moeilijk is het voor een bescheiden club als Houthalen om daarin te overleven? 'Erg moeilijk,' antwoordt Ludo Feyen resoluut, 'da's inderdaad niet simpel. We vissen allemaal in dezelfde vijver en de meest kapitaalkrachtige club wint. Zo had ik onlangs het plan opgevat om eens met Tongeren te gaan praten over een mogelijke samenwerking.

David Van Dorpe had me de hint gegeven een samenwerkingsproject op te zetten met een topclub en ik geloofde steevast in de mogelijkheden. Bedoeling was om eventueel junioren op overschot van Tongeren over te nemen. Ik kon spelgelegenheid bieden op niveau van Superliga, en ze konden overdag extra trainen bij hun moederclub. Dat gesprek heeft echter nog geen vijf minuten geduurd en het project was al afgeblazen.'

Als afsluiter wil de voorzitter van Houthalen nog een ei leggen.

'Ik wil toch van dit forum gebruik maken om te pleiten voor meer kwaliteit van onze scheidsrechters,' besluit Ludo Feyen, 'Ik ben afgelopen seizoen in de Superliga meermaals ontgoocheld, nee eerder ontzet geweest over de ondermaatse leiding. Ook inzake aanduidingen van steeds dezelfde refs uit de regio van de thuisclub stel ik me vragen. Dat dameskoppel, De Moor-Bogaert, dat was wel een verademing. Gelukkig. Maar doe toch iets aan die kwaliteitsnorm. De ploegen lijden daaronder. Alleen al daarvoor willen we uit die Superliga weg...'

Cois Van Aelst

Miniemen jongens Nelo: Belgisch kampioen

Cadetten meisjes Uilenspiegel: Belgisch kampioen

Miniemen meisjes Initia: Belgisch kampioen

De Nationale Loterij creëert Kansen

Sinds bijna 10 jaar wordt de Koninklijke Belgische Handbalbond, net als een aantal andere Belgische sportfederaties, gesubsidieerd door de Nationale Loterij voor haar jeugdgerichte werking. De ondersteuning die de KBHB krijgt van de Nationale Loterij is een belangrijke hefboom in het instandhouden van nationale jeugdselecties. Wat beoogt de Nationale Loterij met haar subsidiëring van Jeugdsport? Een goede openingszin voor een gesprek met Rony Cuyt, jaren geleden een talentrijke voetballer, later federaal parlementslid in de Kamer, en nu de subsidie-manager van de Nationale Loterij.

Rony Cuyt: 'De Nationale Loterij heeft een aantal maatschappelijke opdrachten, en hecht veel belang aan het stimuleren van jongeren om in beweging te zijn. De sportfederaties zijn een belangrijke motor in de breedtesport, en daarom staan wij hen financieel bij. In de sponsormarkt, die veel gericht is op topsport, prestatie en mediareturn, wordt breedtesport voor de jeugd te gemakkelijk over het hoofd gezien. Wij willen die leemte voor een stuk opvullen met subsidies. Dat wil uiteraard niet zeggen dat we daar geen return voor in de plaats willen. De buitenwereld en de Lotto-spelers mogen, neen, moeten weten dat een deel van de opbrengsten geïnvesteerd worden in goede doelen en maatschappelijk relevante projecten.'

'Sport brengt mensen samen, en waar mensen samen zijn wordt de maatschappij gevormd. Er zijn sociale ontwikkelingen die ertoe leiden dat de mensen individueler leven. 'Ik en mijn scherpje', in veel gevallen. Het verenigings-

leven staat onder druk, het vinden van vrijwilligers wordt moeilijker en moeilijker, zodat meer taken op minder vrijwilligers terecht komen. Ik sta in nauw contact met vele lagen van het vrijwilligerswerk, en ik kan het enkel bevestigen. Daarom is het ook belangrijk dat we aandacht besteden aan de rol en de waarde van de vrijwilligers. De sportfederaties moeten proberen in te spelen op de noden van hun vrijwilligers. Administratieve vereenvoudiging is daar een belangrijk onderdeel van. Veel vrijwilligers zouden graag meer met hun sport bezig kunnen zijn. De tennisfederatie levert bij voorbeeld goed werk op dat vlak. Ze hebben een goede ITC begeleiding van hun clubs, en leveren hen veel diensten aan die het leven van de clubbestuurders gemakkelijker maken. Ook op het vlak van communicatie doen ze het goed. In het ondersteunen van de vrijwilligers ligt ook een belangrijke roeping voor de Nationale Loterij.'

Fairplay

Rony Cuyt: 'De grote sporten in Vlaanderen zijn traditioneel wielrennen en voetbal. Dat is voor een stuk logisch. Een kind kan tegen een bal trappen vooraleer het ermee kan werpen of hem vangen. En soms zetten wij een kind al

Nationale Loterij creëert kansen 6

op een driewieler nog voor het kan stappen. De Nationale Loterij heeft traditioneel een diepge wortelde band met het wielrennen. Op alle niveaus. We steunen een ploeg uit de wereldtop, maar evengoed een wielclub in elke provincie, en de wielerschool. Naast het topsegment zijn er enorm veel mensen die ook in hun vrije tijd, alleen of met vrienden gaan fietsen. Ik ga ook regelmatig eens uitwaaien op de fiets: van mijn woonplaats in Bornem, over Hamme naar Dendermonde en terug. We kunnen door onze aanwezigheid in alle geledingen van de wielersport goed de vinger aan de pols houden bij de samenleving. De wielerbond heeft het ook moeilijker dan vroeger om alle kruispunten te bemannen met seingevers. Maar ze zijn ook vooruit gegaan op het vlak van organisatie en informatica. In de grond is het type sport echter niet zozeer van belang voor de Nationale Loterij. Voor ons is het belangrijk dat kinderen

bewegen. En of ze nu handballen, fietsen of voetballen, het voornaamste is dat ze sporten en een goede sociale basisvorming meekrijgen via de club. Daarom hechten we veel belang aan het begrip fair play. Ook respect is een van de fundamentele waarden van de Nationale Loterij: respect voor de tegenstander, voor de medespeler, de trainer, de infrastructuur, het materiaal, noem maar op.

De Nationale Loterij is een instelling op Belgisch niveau. België heeft echter zo zijn specificiteit op het vlak van de interne huishouding qua sportstructuren, en daar houdt de Nationale Loterij wel rekening mee.

Rony Cuyt: 'We houden er rekening mee dat de sportbeleving toch anders is in Vlaanderen dan in Wallonië. Zo wordt wielrennen eerder gepercipieerd als een Vlaamse aangelegenheid, hoewel Philippe Gilbert op dat vlak in Wallonië wel veel heeft doen bewegen. Basketbal is dan weer een sport die ook in Wallonië erg leeft. Uiteindelijk is er één constante, en dat is dat veel mensen gepassioneerd zijn door sport, en dat de Nationale Loterij aanwezig is in het hart van de sport. Wij weten natuurlijk ook dat de sportfederaties gefederaliseerd zijn, en quasi allemaal opgesplitst in een Waalse en een Vlaamse vleugel, maar toch staan we erop te werken via de Belgische koepels.'

David Van Dorpe

Roderick Duchâtelet

Antwerpse handballer is voorzitter van Hongaarse voetbalclub

Maar blijft handballen als ontspanning

Een persinterview had hij tot nu nog nooit gegeven. Hij wilde niet in de schijnwerpers staan. Maar voor Handbal X-tra en voor Menzo maakte hij een uitzondering. Roderick Duchâtelet mag dan al voorzitter geworden zijn van de Hongaarse voetbalclub Ujpest en er de Belgische trainer Jos Daerden hebben binnen gehaald (spoedig zullen nog andere Belgische transfers volgen en we gokken o.a. op Westerlo-aanvaller Sidibe), toch blijft de 39-jarige Edegemnaar in zijn hart een echte handballer. Als hij in het land is, dan kan je hem trouwens nog gepassioneerd bezig zien bij de al iets rijpere talenten van Uilenspiegel, waar de 'derde time' minstens even belangrijk is als de voorgaande twee.

32

Hij bezit een uitstekende band met zijn vader Roland Duchâtelet, voorzitter van Standard, die trouwens regelmatig op bezoek komt naar het huis van zijn zoon en kleinkinderen in hun gezellige woning in Deurne. Deurne-Zuid voor de insiders. Samen met zijn zus Lisa was hij actief in jeugdhuis 't Kruispunt in Edegem, waar ze samen op de lijst stonden van Vivant (de politieke partij van vader Duchâtelet), waarna ze ook samen in de raad van bestuur zetelden bij Germinal Beerschot, tot de huidige voorzitter

Patrick Vanoppen de aandelen van de ganze familie opkocht om stilaan de meerderheid en de macht te verwerven bij de Kielse club.

"Ik heb een hoop participaties in firma's die zich bezig houden met de opbouw van tentoonstellingsruimtes, met media, met internet... Anderen voeren onze ideeën uit. Want sinds ik eigenaar werd van Ujpest, ben ik 80% van mijn arbeidstijd bezig met de club. Ze kon zich dit jaar moeizaam handhaven in de hoogste afdeling en dat is niet hetgeen ze daar gewend zijn.

Binnen de kortste keren moet de club opnieuw bij de top-4 van Hongarije behoren,” vindt hij.

OLVE

Maar in feite blijft zijn passie toch nog steeds het handbal. Altijd geweest? Of toch niet helemaal? “Ik was aanvankelijk een basketter. Maar in mijn school – het Onze-Lieve-Vrouwcollege in Edegem, afgekort OLVE – was ene Paul Kiebooms leraar. “Jij kunt de bal vasthouden en je bent balvaardig, waarom kom je niet handballen?,” vroeg hij me. “Het werd een revelatie. Bij basket was het mijn frustratie dat je geen lichaamscontact mocht hebben, maar bij het handbal moesten ze maar eens proberen om mij voorbij te gaan. Bovendien vond ik bij Uilenspiegel een heel gezellige sfeer weer. In het tweede jaar middelbaar stond ik al in de miniemenploeg van die club, maar ik stopte om studieredenen toen ik achttien werd. Maar tegen dat ik 30 jaar was, ben ik opnieuw begonnen spelen: één jaartje bij 't Noorden en voor de rest steeds bij Uilenspiegel, de lolligste ploeg van het Vlaamse land. Het ging er een tijdje wat minder goed, maar nu heerst er opnieuw een hele positieve sfeer en dat trekt aan. Een aantal oud-Uilen, die bij 't Noorden of bij Brasschaat of niet langer meer in ons eerste team speelden, kwamen terug. Het gevolg is dat wij opnieuw met een groep bij mekaar zijn die dezelfde opleiding genoot, die een degelijk handbalniveau haalt en het leek wel vanop de eerste training alsof wij al jaren samen in de dezelfde ploeg stonden. Het klikte meteen. Ook aan de toeg, zoals weleer. We staan dan met een aantal 'legendarische' spelers van Uilenspiegel samen en iedereen doet echt moeite om op de maandagtraining aanwezig te zijn,” klinkt het enthousiast bij Roderick Duchâtelet.

Media

Beter dan wie ook, beseft Roderick dat het handbal (te) weinig in de media komt. De redenen?

“Ik denk dat het handbal iets te snel gaat voor de modale burger. In België heb je het voetbal en het wielrennen, terwijl al de rest minder populair blijft. Als je het goed doet, kom je in de media. Doe je het niet goed, dan kom je niet of amper in de media, krijg je geen sponsors en blijf je dus achter met allemaal amateurspelers in amateurclubs. Kan je uit die vicieuze cirkel geraken? Ja en nee. Om te beginnen

zouden heel wat clubs hun ego moeten laten varen. Het is maar door samenwerking dat je naar de top geraakt. Exqi heeft een poging ondernomen om er iets aan te doen op haar zender, maar het initiatief heeft bot gevangen wegens individuele belangen van sommige clubs. Hetzelfde liedje trouwens in verband met sponsorprojecten. Het gevolg is dat het in veel clubs een beleid is van putten vullen. Eigenlijk een wanbeleid, met heel veel respect overigens voor wie in zulke clubs hard werk levert. Als je met een budget van 150.000 zit, moet je ook iemand hebben die het budget kan beheren.”

Hoe hoog zit de passie voor het handbal nog bij Roderick?

“Ik wil het gewoon nog zelf beleven, zelf spelen. Voetbal betekend voor mij werken, handbal betekent pure ontspanning. Ik ga amper enkele keren op een seizoen kijken naar onze eerste ploeg. Ik heb daar geen tijd meer voor. En ik wil trouwens ook nog regelmatig bij mijn familie zijn.”

Voetbal

Hoe kwam je eigenlijk in het voetbal en meer bepaald bij Ujpest terecht?

“Per ongeluk,” lacht hij. “Ze hadden het eerst aan mijn vader gevraagd, maar die werd dan voorzitter bij Standard. Wij hadden onze aandelen bij Germinal Beerschot verkocht en het was manager Filips Dhont (ex-Club Brugge, nu Monaco) die me overtuigd heeft om de stap te zetten. Het draaide niet zo best bij Ujpest. Leo Beenhakker had twee weken voordien zijn ontslag gegeven als technisch directeur en in afwachting zochten ze dus naar mensen die de club opnieuw op de rails kon krijgen. Ik heb opnieuw naar Dhont geluisterd, want hij is een heel competente man met enorm veel ervaring. Hij kon Dirar (Club Brugge) en Kagelmacher (Beerschot) naar Monaco brengen en de club, die bijna naar derde afdeling degradeerde, stond op het einde van het seizoen nog bijna op een promotieplaats.

Ik heb veel van hem opgestoken en mijn eerste taak zal erin bestaan om de club structureel op poten te krijgen. Als het kan met mensen vanuit Hongarije en anders zoeken we elders bekwame mensen. Op sportief vlak is eind van de voorbije competitie de coach vertrokken en Marc Lelièvre, ex-assistent in Sint-Truiden, was er hulptrainer. Doordat ze de halve finale van de beker verloren, konden ze ook niet meer

Europees spelen. Er speelt één international in de ploeg en één 19-jarige belofte. Maar we gaan de ploeg zeker nog versterken, zodat ze komend seizoen opnieuw een rol van betekenis kan spelen,” klinkt het ook hier ambitieus. “Wij moeten dan minstens een Europees ticket halen en in de buurt komen van grote clubs als Videoton, Győr of Debrecen. Het is niet de bedoeling om er geld aan te verdienen, maar de budgetten moeten kloppen en de supporters willen gewoon weer de grote dagen van weleer beleven, want de club werd 20 keer kampioen en won 8 keer de beker. Het is belangrijk dat we iedereen blijven motiveren.”

Handbal

Wat vind je het mooie in handbal en in voetbal?

“Dat je betere resultaten haalt, als je het eigenbelang aan de kant kan schuiven. Maar het mooiste vind ik nog altijd: zelf spelen. Een knop omdraaien, alle mogelijke frustraties van je afzetten in een lekker ontspannende wedstrijd. Ik probeer me dan ook niet te laten opjuttten. Het blijft tenslotte een spelletje. Maar dat wil ook niet zeggen dat ik een stapje opzij zal zetten. Als linkshandige speel ik meestal rechts back. Mijn kwaliteiten liggen dan ook meer in het verdedigen dan in het aanvallen. Soms werd ik ook uitgespeeld in punt. Ik heb wel op meer dan één positie gespeeld, maar ik was nooit zo gek om het als doelman in het handbal te proberen. (lacht)

Memorable momenten beleefd?

“Ja. Onze match van twee jaar geleden op Desselgemse, dat maar één punt nodig had om kampioen te spelen. Ze hadden daar al T-shirts verkocht met de vermelding dat ze kampioen waren. Eén van onze spelers kreeg daar rood en uiteindelijk wonnen we toch nog met één doeltje verschil. Razend waren ze ginder en er zijn zelfs vechtpartijen ontstaan op weg naar de kleedkamers. Andere memorabele momenten waren de busreizen met Uilenspiegel en enkele stages in het buitenland. Het doet me dan ook plezier om de club opnieuw te zien groeien met één ploeg in de regio en één in de Liga, ook bij de vrouwen. Dat lijkt me een unicum. En wat een ambiance ook bij Uilenspiegel, maar toch gebaseerd op een degelijk geschoolde opleiding. Dat is altijd zo geweest. En door het feit dat ikzelf b.v. speel in een ploegje

met spelers die veel beter waren dan ikzelf, leer ik ook nog in haast iedere match iets bij. Dat wil daarom niet zeggen dat ik moet leven als een profspeler. Het is de taak van de coach om jongens die na hun werk naar het handbal komen, iets anders, iets leuk te laten doen.”

“Ik vind trouwens dat voetballers veel kunnen leren uit het handbal. Wie kan er beter in één tegen één-situaties zijn plan trekken dan een handballer? En bij wie blijft een Benelux-competitie niet beperkt tot veel geblaas en weinig wol? Toch in het handbal. Zulke grensverleggende initiatieven kunnen niet anders dan het niveau van de sport opdrijven.”

“Het geldt natuurlijk voor elke ploegsport, maar als de sfeer in een groep goed zit, dan volgen de prestaties vanzelf. Dan speel je als één eendrachtige bende op het terrein. Voeg daar nog gelijkgestemde begeleiders bij en een goede medische staff met veel oog voor de gevoeligheden van de spelers, dan krijg je in een ploeg een positieve synergie. Kijk maar terug naar het jaar dat G. Beerschot haar enige trofee won: de beker tegen Club Brugge. Leerrijk en plezant. Daar stond een gedreven groep te voetballen, die absoluut de beker wilde winnen.

Ik vind trouwens dat serieuze handballers meer met hun sport bezig zijn dan voetballers. Maar soms kan de begeleiding niet volgen, soms het bestuur niet. Structuren zijn dan ook belangrijk in beide sporten. Handballers werken in verhouding ook harder dan voetballers. Bij Ujpest trainen ze vijf keer anderhalf uur per week, met de fysieke oefeningen erbij komen ze aan dertien uur training. Bij Uilenspiegel, toch een amateurploeg die ‘maar’ in de Superliga speelt, trainen ze drie keer twee uren per week.

Mijn dromen?

“In de sport voel je wel altijd ergens pijn en zijn er steeds wel gewrichten die niet meer alles zo goed aan kunnen, maar ik wil echt nog zo lang mogelijk blijven handbal spelen. En in het voetbal heb ik de indruk dat ze in Hongarije toch hard aan het werken zijn om het niveau opnieuw naar een degelijk Europees peil op te krikken. Wij willen met Ujpest dan ook weer een grotere uitstraling bereiken en door onze goede resultaten meer op tv komen. Een plaats bij de top-4 blijft zoals gezegd de doelstelling met Jos Daerden als nieuwe trainer.”

Marcel Coppens

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivoteam

Verdelers van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

de.pivot@telenet.be

DE PIVOT

HANDBALSH

P.BE

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

Motorrijder, u bent té slim om uw lichaam niet te verzekeren!

-60%

op uw BA Moto
met het pack
auto-moto !

De motorverzekering van Ethias met optie Bestuurder+ is **de enige verzekering** die naast uw lichamelijke letsels, ook uw beschermende motorkledij verzekert. Niet enkel bij een ongeval, maar ook als u zelf onverwacht valt.

Vraag vlug een offerte op www.ethias.be of 0800 25 777

Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik. RPR Luik BTW BE 0404.484.654

ethias
Doet wat moet